

6 Απριλίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

COMMERCIAL UNION ASSURANCE (CYPRUS) LTD,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 940/87).

Δήμοι — Τέλη Σκυβάλλων — Ανταποδοτικό τέλος — Καθιέρωση της πληρωμής για την αποκομιδή σκυβάλλων ως ανταποδοτικού τέλους από τη νομολογία — Διακριτική ευχέρεια, δέουσα έρευνα και αιτιολογία της επιβολής του τέλους — Καμία παράβαση στην κριθείσα περίπτωση.

5

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την επιβολή σε βάρος της τέλους σκυβάλλων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

1. Έχει νομολογιακά καθιερωθεί, ότι η επιβολή πληρωμής για την αποκόμιση σκυβάλλων είναι ανταποδοτικό τέλος.

15

2. Οι αιτητές δεν παρουσίασαν κανένα στοιχείο στο Δικαστήριο, που να αντικρούει τους ισχυρισμούς του καθ' ου η αίτηση, και σε υποστήριξη του ισχυρισμού τους, ότι τα τέλη που επιβλήθηκαν είναι υπερβολικά, ή ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε με τρόπο που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι έκανε κατάχρηση της διακριτικής τους εξουσίας.

20

Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί των αιτητών ότι ο καθ' ου η αίτηση προέβη σε κακή άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, δεν ευσταθούν. Ο καθ' ου η αίτηση προέβη στην κατάλληλη έρευνα για

25

το μέγεθος της προσφερόμενης υπηρεσίας και τη δίκαιη κατανομή της δαπάνης αυτής, πριν επιβάλει το επίδικο τέλος. Τούτο, υποστηρίζεται από τις ενόρκους δηλώσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος Φορολογίας και του Δημοτικού Γραμματέα.

5

Με βάση τις νομολογιακές αρχές που έχουν αποφασιστεί στην υπόθεση *M. J. Louisides & Sons Ltd v. Municipality of Limassol* (1988) 3(B) C.L.R. 807 η προσβαλλόμενη πράξη είναι δεόντως αιτιολογημένη. Η αιτιολογία μίας πράξης ή απόφασης εξαρτάται από τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης και στην παρούσα υπόθεση δεν υπάρχει έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας.

10

3. Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η παράγραφος 4 του Κανονισμού 99 υπό ψηφίο (ε) (Κανονιστική Διοικητική Πράξη 43/85 που εκδόθηκε σύμφωνα με τα Άρθρα 8 και 37 των Περί Δήμου Νόμων 1964-1982), καθορίζει κατηγορίες ή/και χαρακτηρίζει τα υποστατικά, τα κατατάσσει σε τάξεις αυθαίρετες ή/και αόριστες. Ο ισχυρισμός αυτός έχει προβληθεί γενικά και αόριστα, χωρίς να γίνει αναφορά από τους αιτητές σε οποιοδήποτε πραγματικό γεγονός ή περιστατικό προς υποστήρισή του, γι' αυτό και το Δικαστήριο δεν μπορεί να τον αποδεχτεί. Σχετική είναι και η απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας, αφ. 481/1969.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Nicos Kyriakides & Sons Ltd v. Municipal Committee of Limassol (1985) 3(A) C.L.R. 607,

30 *Γεώργιος Π. Ζαχαριάδης Ατδ v. Δήμου Λεμεσού* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2129,

Commercial Union Assurance (Cyprus) Ltd v. Δήμου Λεμεσού (Αφ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 269,

35

M. J. Louisides Ltd v. Municipality of Limassol (1988) 3(B) C.L.R. 807.

Προσφυγή.

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού με την οποία επιβλήθηκε στους αιτητές "φόρος σκυβάλων", για το 1987 για το υποκατάστημα που αυτοί διαθέτουν στη Λεμεσό.

Α. Στυλιανίδου για Γ. Κακογιάννη, για τους Αιτητές.

Π. Βράχας για Γ. Ποταμίτη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές, με την προσφυγή αυτή προσβάλλουν την εγκυρότητα της πράξης και/ή απόφασης του καθ' ου η αίτηση Δήμου Λεμεσού, με βάση την οποία επιβλήθηκε σε αυτούς "φόρος Σκυβάλων" για το 1987 για το υποκατάστημα το οποίο οι αιτητές διαθέτουν στη Λεμεσό. 5

Τα γεγονότα είναι πολύ απλά και έχουν ως εξής: Η Αιτήτρια Εταιρεία, είναι Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης, εγγεγραμμένη στην Κύπρο και διεξάγει τις επιχειρήσεις και/ή εργασίες Ασφαλιστικής Εταιρείας, με έδρα της τη Λευκωσία. Η Αιτήτρια Εταιρεία διατηρεί υποκατάστημα στη Λεμεσό από 1/1/1986 και σύμφωνα με τον ισχυρισμό της απασχολεί έξι υπαλλήλους, με μικρό κύκλο εργασιών. 10 15

Ο Δήμος Λεμεσού, με ειδοποίησή του με ημερομηνία 7/9/1987, επέβαλε τέλος αποκομιδής σκυβάλων για το έτος 1987, για το υποκατάστημα της Αιτήτριας Εταιρείας στη Λεμεσό, ανερχόμενο σε £125,00 και καλούσε τους αιτητές, όπως μέχρι 30/11/1987 καταβάλουν το ποσό αυτό. 20

Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασης, οι αιτητές κατεχώρησαν την προσφυγή αυτή και οι προβαλλόμενοι νομικοί ισχυρισμοί για την ακύρωσή της, είναι οι εξής: 25

(1) Ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε κατά προφανή νομική πλάνη, αναφορικά με το χαρακτήρα του επιβληθέντος "φόρου" και τις προϋποθέσεις και όρους επιβολής του. 30

(2) Ο καθ' ου η αίτηση παρέλειψε να προβεί στη δέουσα, κάτω από τις περιστάσεις, έρευνα. 35

(3) Ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε κατά πλάνη περί τα πράγματα.

(4) Η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση στερείται νόμιμης και/ή οποιασδήποτε αιτιολογίας και είναι αποτέλεσμα κακής άσκησης της διακριτικής εξουσίας του καθ' ου η αίτηση. 40

Η δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η επιβληθείσα στους αιτητές "φορολογία" αποτελεί ανταποδοτικό τέλος και ότι, πεπλανημένα η επιβληθείσα στους αιτητές "φορολογία" χαρακτηρίζεται

ως φόρος. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε, ότι ο καθ' ου η αίτηση παρε-
γνώρισε τη φύση, χαρακτήρα, νόμιμες προϋποθέσεις και κριτήρια
επιβολής ανταποδοτικού τέλους, ο δε πεπλανημένος χαρακτηρι-
σμός τούτου, σαν φόρου, αναμφισβήτητα οδηγεί στο συμπέρασμα
5 πως ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε κατά προφανή πλάνη περί το Νό-
μο αναφορικά με το χαρακτηρισμό της επιβληθείσας φορολογίας,
τις νόμιμες προϋποθέσεις, όρους και κριτήρια επιβολής του.

10 Από την κοινοποίηση που έστειλε ο Δήμος Λεμεσού στους αι-
τητές και που είναι Τεκμήριο 1 ενώπιον του Δικαστηρίου, δε
φαίνεται με σαφήνεια κατά πόσον είναι επιβολή ανταποδοτικού
τέλους ή "φόρος". Στην αρχή της κοινοποίησης αναφέρονται τα
εξής: "Πληροφορείστε ότι ο Δήμος Λεμεσού σας έχει επιβάλει τα
15 εξής: "Φόρος Σκυβάλων". Στο μέσον της κοινοποίησης είναι τυπωμένο το
εξής: "Φόρος Σκυβάλων".

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί, ότι η επιβολή πληρωμής για
την αποκόμιση σκυβάλων, είναι ανταποδοτικό τέλος (Βλέπε
Kyriakides & Sons Ltd. v. The Municipal Committee of
20 *Limassol* (1985) 3 C.L.R. 607, *Γεώργιος Π. Ζαχαριάδης Ατμό. v.*
Δήμου Λεμεσού (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2129 και *Commercial Union*
Assurance (Cyprus) Ltd v. Δήμου Λεμεσού (1990) 3 Α.Α.Δ. 269).

25 Θα εξετάσω τώρα τον ισχυρισμό των αιτητών, ότι η προσβαλ-
λόμενη απόφαση είναι νομικά επιλήψιμη, επειδή τα γεγονότα,
προϋποθέσεις και κριτήρια επιβολής ανταποδοτικού τέλους είναι
εντελώς διαφορετικά της επιβολής φόρου και κατά πόσον ο καθ'
ου η αίτηση ενήργησε κατά προφανή πλάνη περί το Νόμο.

30 Όπως ανέφερα πιο πάνω, η επιβολή πληρωμής χρημάτων για
την αποκομιδή σκυβάλων είναι ανταποδοτικό τέλος και εμφανίζεται
από την ένσταση του καθ' ου η αίτηση, καθώς και από την γραπτή
αγόρευση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση, ότι μεταχειρίστηκαν
την υπό κρίση απόφαση ως ανταποδοτικό τέλος. Και το ερώτημα
35 που πρέπει να απαντηθεί είναι, κατά πόσον ο καθ' ου η αίτηση προ-
έβη στην εξέταση και κατάλληλη διερεύνηση της περίπτωσης των
αιτητών, ειδικότερα το ύψος και την έκταση των προσφερόμενων
υπηρεσιών και να προβεί στη θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων, ή
προϋποθέσεων, ή προσήκοντος μέτρου αναλογίας.

40 Η θέση του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση Δήμου είναι, πως
το τέλος που επιβλήθηκε ήταν σύμφωνο με το Νόμο και τους Κα-
νονισμούς. Λόγω της φύσης του σαν ανταποδοτικού τέλους, η κα-
ταβολή του είναι υποχρεωτική για να καταστήσει ικανό το Δήμο

να εκτελέσει τα καθήκοντά του, της αποκομιδής των σκυβάλων. Προς τούτο, κατέθεσε ένορκες δηλώσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος Φορολογίας και του Δημοτικού Γραμματέα, στις οποίες επισυνάφθηκαν λεπτομέρειες της δαπάνης για την περιουλλογή σκυβάλων και του ποσού που εισπράττεται από τα τέλη.

5

Το ερώτημα που τίθεται στην προκείμενη περίπτωση, είναι κατά πόσον το επίδικο τέλος επιβλήθηκε αυθαίρετα και χωρίς τη δέουσα έρευνα.

10

Στις πιο πάνω ενόρκους δηλώσεις αναφέρονται τα κριτήρια με βάση τα οποία γίνεται ο καθορισμός των τελών, που μεταξύ άλλων, είναι ο όγκος ή έκταση των υποστατικών, ο αριθμός του προσωπικού που εργάζεται σε αυτά, το είδος της εργασίας που διεξάγεται, η κατά προσέγγιση υπολογιζόμενη ποσότητα σκυβάλων και γενικά οι παρεχόμενες υπηρεσίες. Στην ένορκη δήλωση του Δημοτικού Γραμματέα επισυνάπτεται κατάλογος με λεπτομέρειες για τις δαπάνες, για την παραλαβή, μεταφορά, ενταφιασμό των σκυβάλων, σύμφωνα με τον οποίον η δαπάνη αυτή, για το 1987, ανερχόταν πέραν του £1.000.000.

15

20

Οι αιτητές δεν παρουσίασαν κανένα στοιχείο στο Δικαστήριο που να αντικρούει τους ισχυρισμούς του καθ' ου η αίτηση και σε υποστήριξη του ισχυρισμού τους, ότι τα τέλη που επιβλήθηκαν είναι υπερβολικά, ή ότι ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε με τρόπο που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι έκανε κατάχρηση της διακριτικής του εξουσίας.

25

Κατά συνέπεια, καταλήγω στο συμπέρασμα, πως οι ισχυρισμοί των αιτητών ότι ο καθ' ου η αίτηση προέβη σε κακή άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, δεν ευσταθούν. Επίσης, είμαι ικανοποιημένος ότι ο καθ' ου η αίτηση προέβη στην κατάλληλη έρευνα για το μέγεθος της προσφερόμενης υπηρεσίας και τη δίκαιη κατανομή της δαπάνης αυτής πριν επιβάλει το επίδικο τέλος. Τούτο υποστηρίζεται από τις προαναφερθείσες ενόρκους δηλώσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος Φορολογίας και του Δημοτικού Γραμματέα.

30

35

Με βάση τις νομολογιακές αρχές που έχουν αποφασιστεί στην υπόθεση *M. J. Louisides Ltd v. Municipality of Limassol* (1988) 3(B) C.L.R. 807 και δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί, είμαι της γνώμης ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι δεόντως αιτιολογημένη. Η αιτιολογία μιας πράξης ή απόφασης εξαρτάται από τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης και είμαι της γνώμης ότι δεν υπάρχει έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας και αυτό εμφανίζεται από το από-

40

σπασμα της υπόθεσης *Louisides* (ανωτέρω), που αναφέρει τα εξής:

5 “What is due reasoning, is a question of degree, depending upon the nature of the decision concerned.

10 Having regard to the nature of sub-judice decision, it is not expected from a Municipal Corporation to give very detailed reasoning for the determination of the fees payable for refuse collection.”

15 Τέλος, οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η παράγραφος 4 του Κανονισμού 99 υπό ψηφείο (ε) (Κανονιστική Διοικητική Πράξη 43/85 που εκδόθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 37 των περί Δήμου Νόμων 1964-1982), που καθορίζει κατηγορίες ή/και χαρακτηρίζει τα υποστατικά, είτε τα κατατάσσει σε τάξεις αυθαίρετες ή/και αόριστες, έχει προβληθεί γενικά και αόριστα, χωρίς να γίνει αναφορά από τους αιτητές σε οποιοδήποτε πραγματικό γεγονός ή περιστατικό προς υποστήριξή του, γι' αυτό και το Δικαστήριο δεν
20 μπορεί να τον αποδεχτεί. Σχετική είναι και η απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας, αρ. 481-2/1969.

25 Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.